Episodul 2 al magiei de dincolo de artă

On Ianuarie 22, 2019

Învață să forțezi viața să se curbeze după voința ta, respectând regulile naturale și logice ale unei compoziții artistice ce exprimă viu legătura dintre două lumi: virtuală și scriitoricească.

În sinea mea nutream speranța ajungerii la un rezultat vizual complementar unei opere care trăiește prin ea însăși o poveste plină de culoare și mister, de istorie și legendă, ca atunci când ești în căutarea unei mici luminițe de speranță, fie ea oricât de vremelnică și de firavă, dar care te ghidează din interior spre culmile cerului infinit al artei veritabile.

Tot ce se ivea în jur, mai ales în mod neașteptat, reprezenta un adaos de nuanță închisă sau deschisă la viziunea unei noi condiții existențiale a omului de artă. Dacă pe acest ecran-spațiu al realității observate dependent de un anumit subiect aș fi trasat un semn grafic (o linie sau o formă geometrică), poate că aș fi putut obține mai ușor reversibilitatea relațiilor: formă - materie, figură - fond, judecată estetică - judecată cognitivă.

Plin de curiozitate, încercând să pătrund toate lucrurile din unghiul vederii de detaliu, îmbogățit cu un puternic efect de lectură a unui text la prima vedere, am reușit să găsesc de fiecare dată o coerență, o ordine între lucruri și fapte, să asimilez toate acele impresii superficiale pe care puțini le includ într-o carte de leadership, cu accent pe artă.

Numai o carte de o erudiție artistică ostentativă, scrisă cu litere de foc aprins într-un vis fără margini, ar fi putut oferi o relatare adevărată și completă despre ceea ce anume mă împlinea la nivel de aspirații.

Regulile de bază ale unei compoziții artistice ce exprimă legătura dintre lumea virtuală și cea scriitoricească sunt următoarele: să vezi mai departe decât pot ajunge privirile tale și să exprimi prin emoții pline de taine mai mult decât îți oferă o imagine obiectivă.

Dacă vrei să vezi o stea în timpul nopții pe bolta cerească trebuie să-ți ridici privirea, deci să-ți miști capul într-o direcție sau alta, ochii pătrunzând întunericul pentru a intra în lumea viselor. Dar mulți nu bagă de seamă tocmai elementele vizuale care apar în această etapă a parcurgerii vederii de la pământ la cer, ele fiind cele care fac diferența dintre formă și fond, dintre trăire și reprezentare, dintre realitate și pragul lumii fantastice, dintre contemplație și creație.

Aici, fix în această dinamică a atenției spre imensitatea unui punct, este ascunsă taina marii arte pe care mi-o asum ca pe o descoperire a cunoașterii nelimitate, justificând totodată ideea de adâncime spațială virtuală.

Aș putea enumera o sumedenie de lucruri care pot transforma o imagine statică într-una dinamică, și astfel să dau viață unei expresii vizuale a abundenței oferite de experiența bucuriei trăirii în „acum", care la rândul ei să devină subiectul unui răspuns sau al unei reacții din partea observatorului.

Cum ar spune un detectiv: "cu cât mai minuțioasă cercetarea, cu atât mai reușite rezultatele".

Leadership: Arta ta denotă reflexul unei pasionante configurări de imagini în acord cu

exigențele unei activități stimulatoare de mare finețe care te încarcă cu imaginație, dar te ține prizonier sub masca unui trăitor absolut de experiențe simbolizatoare?

Vizualul este o clarviziune care pleacă din experiența vieții. fiind pe măsura a tot ceea ce este făcut să pară natural, să exprime emoții sincere, să absoarbă gândurile cele mai profunde. Dar în ficțiunea unui aparat psihic conectat doar la frumusețe totul se traduce în culori pastelate, vibrante, dar uneori și în culori neutre dacă se vrea amplificarea senzației de mister.

Arta cea mai înaltă trebuie să capete valoarea de indiciu care să atragă atenția asupra nevoii de realism, și în același timp să fie atinsă de artificialul unei zone pline de mister.

Așadar, vizualul poate fi pus în legătură cu reflexul unei profunde realități interioare văzută prin ineditul unei stranii frumuseți care oglindește cele mai înalte sentimente de care este capabilă inima omenească. Dar nicio realitate nu este aceeași în imaginile propriei oglindiri în spațiul subtil al gândurilor cele mai tainice.

Eroul lui Mesa Selimovic din romanul "Dervișul și moartea" încerca să descifreze limbajul artei, dar se lovea mereu de aceeași cerință complet lipsită de logică: unde se găsește inspirația? El mărturisea cu o emoție firească în acest context:

"Așteptam fără motiv ceva neobișnuit, ceva ieșit din comun, care să mă uimească. Deodată lumea a ajuns o taină pentru mine, și eu pentru lume. Ne-am așezat față în față și ne-am privit cu uimire, nu ne mai cunoșteam, nu ne mai înțelegeam. Am fost nevoit să plutesc deasupra sensului adevărat al scrisului, apropiindu-mă de el și ascunzându-l sub un pseudonim care să mă protejeze de orice deznădejde, așa cum pictorul își transferă ideea într-un simbol vizibil, dar greu de interpretat."

Îmbunătățirea exprimării prin forța artisticului, pentru că arta este motorul exprimării emoționale a fiecăruia dintre noi, este specifică confesiunii unei măști (ca mijloc suplimentar de protecție împotriva deznădejdii, a luptei cu morile de vânt), dar care te propulsează în rândul celor mai cunoscuți scriitori ai noii generații.

Leadership: Poți să surprinzi într-un mod aparte momentul în care percepția unei forme de artă se suprapune imaginii unei lumi care înfățișează noi perspective de interpretare a trăirilor tale ascunse?

Credeam că dacă mă scufund în folosirea relațiilor dintre scris și pictură voi reuși, asemenea unui artist al lumii trecătoare, asemenea unui narator care apare și dispare în momentul-cheie ale unui Big Bang a priori, mi se va revela sensul trecerii mele prin timp, la fel ca atunci când uiți să privești realitatea din perspectiva lui "Asta-i tot".

Primul dintre argumentele pe care le aduceam noutății în folosirea expresiilor, tehnicilor și procedeelor de artă, îl constituia descoperirea faptului că din punct de vedere perceptiv nu există imagine atât de grandioasă încât sufletul să se întindă până la extremitățile unui univers fals. Ci există doar o viață paralelă a aceleași expediții spre un loc de refugiu, limbaj ascuns al sufletului, o latură diferită a aceleiași suferințe: dezacordul cu lumea obiectivă.

So find the feeling ! Singura șansă de a răzbate în cursa fenomenală cu mine însumi era să-mi simt viața într-o pictură menită să anunțe tenta expresionistă care avea să devină coordonatoare a universului investigat ulterior, nu doar din prisma unei forme de obiectivism în analiza imaginii artistice, ci din prisma încercării de a reda cât mai complet cu putință într-o imagine frontală tot ceea ce știam despre mine. Putere, inteligență, destin. O estetică a

eleganței de a fi unic.

Dacă mi-ar fi cerut cineva să confirm o ipoteză cu privire la forța de care eram condus în viață, spre ceea ce nici eu nu știam prea bine încotro, și dacă mi-ar fi pus la dispoziție doar un creion pentru a scrie viitorul, așa cum se întâmplă în cazul artiștilor care trasează drumul inițiatic al unei lumi de nostalgii și visări, probabil mi-aș fi început relatarea printr-un autoportret realizat din perspectiva trecerii timpului.

Probabil, aș fi încercat să redau o bucățică din sufletul meu cu acea culoare a sincerității și a deschiderii inepuizabile, desenând și continuând, într-o matematică a timpului, semnele destinului poetic al unui narator care privește arta cu ochii unui magician al cuvintelor pline de vis și fantezie.

Arta care rezistă timpului poate fi corelată cu accentuarea unor exprimări capabile să creeze un univers unic, pe care îl parcurgi cu emoția cu care semnezi starea de vrajă interioară redată numai de un pictor într-o gamă cromatică vie, caldă și expresivă.

Source: https://neculaifantanaru.com/episodul-2-al-magiei-de-dincolo-de-arta.html